

200703681/1.

Datum uitspraak: 17 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/12069 en 07/12067 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 27 april 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), met toepassing van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen en hem tevens ongewenst verklaard.

Bij besluit van 2 maart 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) het tegen de ongewenstverklaring door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt dat de voorzieningenrechter door te overwegen dat de staatssecretaris ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de vreemdeling geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft ingebracht als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb, niet heeft onderkend dat het ingestelde beroep is gericht tegen het besluit van 2 maart 2007 tot ongegrondverklaring van het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het besluit van 4 oktober 2006 voor zover dat ziet op de ongewenstverklaring van de vreemdeling, zodat het in beroep bestreden besluit niet ziet op een aanvraag en niet strekt tot toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb.

De staatssecretaris betoogt verder dat voor zover de voorzieningenrechter heeft bedoeld dat de staatssecretaris het bezwaar ten onrechte ongegrond heeft verklaard omdat hij niet heeft mogen uitgaan van de juistheid van het eerdere besluit van 22 juli 2003, waarbij aan de vreemdeling artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen, in het licht van na dat besluit nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, de voorzieningenrechter ten onrechte aldus heeft geoordeeld. Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat hij zich primair op het standpunt heeft gesteld dat een kopie van de verklaring van het Afghaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 12 augustus 2006 geen authentiek

document is, maar vervolgens eveneens heeft aangegeven dat zelfs indien van de authenticiteit van de verklaring dient te worden uitgegaan de inhoud daarvan niet tot het oordeel kan leiden dat het bepaalde in artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag niet of niet langer op de vreemdeling van toepassing is. De voorzieningenrechter is ten onrechte voorbij gegaan aan het oordeel van de staatssecretaris dat de vreemdeling ongewenst verklaard kan worden nu zijn eerste asielaanvraag is afgewezen omdat het bepaalde in artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag op hem van toepassing is en dat de door de vreemdeling overgelegde documenten, gelet op de inhoud daarvan, geen aanleiding vormen te concluderen dat het bepaalde in voormeld artikel 1 (F) niet op de vreemdeling van toepassing is, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. De voorzieningenrechter heeft niet onderkend dat bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 21 maart 2007 (in zaak no. Awb 06/48705), reeds is beslist op het beroep van de vreemdeling van 5 oktober 2006 tegen het besluit van 4 oktober 2006 voor zover daarbij de aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw is afgewezen. Bij deze uitspraak is het beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk verklaard wegens het ontbreken van procesbelang. Het besluit van 4 oktober 2006 is in zoverre in rechte onaantastbaar geworden. Mocht de ongewenstverklaring komen te vervallen, dan kan de vreemdeling de staatssecretaris verzoeken de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, te heroverwegen, dan wel een nieuwe aanvraag om verlening van een zodanige vergunning indienen, waarbij het algemene rechtsbeginsel dat eenzelfde geschil niet ten tweeden male aan de rechter kan worden voorgelegd niet aan toetsing van het daarop te nemen besluit in de weg staat.

Bij de voorzieningenrechter lag derhalve uitsluitend nog voor het beroep van de vreemdeling van 19 maart 2007 tegen het besluit van 2 maart 2007 tot ongegrondverklaring van het bezwaar tegen het besluit van 4 oktober 2006 voor zover daarbij de vreemdeling ongewenst is verklaard. In zoverre is geen sprake van een eerdere afwijzende beslissing. Derhalve heeft de voorzieningenrechter ten onrechte in geschil geacht de vraag of al dan niet sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

De grief slaagt reeds hierom.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 2 maart 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.2.1. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan de vreemdeling door de minister ongewenst worden verklaard in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland.

Ingevolge artikel 67, derde lid, van de Vw 2000 kan de ongewenst verklaarde vreemdeling in afwijking van artikel 8 van die wet geen rechtmatig verblijf hebben.

2.2.2. Artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 vereist een zelfstandige beoordeling van de vraag of artikel 1 (F) op de vreemdeling van toepassing is.

Aan de ongewenstverklaring is ten grondslag gelegd dat artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag op de vreemdeling van toepassing is. Bij besluit van 22 juli 2003 heeft de minister, voor zover thans van belang, een eerdere aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen omdat, voor zover thans van belang, artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag op hem van toepassing is. Bij de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 6 juli 2005 (in zaak no. Awb 03/45170) is het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 22 juli 2003 ongegrond verklaard. In het in beroep bestreden besluit van 2 maart 2007 heeft de staatssecretaris ten aanzien van de overgelegde kopie van de verklaring van het Afghaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 12 augustus 2006, daargelaten de authenticiteit van dit stuk, – uitgebreid gemotiveerd – overwogen dat de inhoud daarvan niet tot het oordeel leidt dat artikel 1 (F) op de vreemdeling niet langer van toepassing is en heeft de staatssecretaris het niet nodig geoordeeld om enkel op basis van deze verklaring een nader onderzoek in te stellen naar de gedragingen van de vreemdeling in zijn land van herkomst.

Het door de vreemdeling in dit verband in beroep aangevoerde vormt geen concrete weerlegging van het door de staatssecretaris in het besluit van 2 maart 2007 ingenomen standpunt met betrekking tot de ongewenstverklaring van de vreemdeling, zodat de Afdeling hierin geen grond ziet voor het oordeel dat voormeld besluit van 2 maart 2007 voor vernietiging in aanmerking komt. Voor zover het in beroep aangevoerde zou moeten worden opgevat als te zijn gericht tegen het voormelde besluit van de minister van 22 juli 2003 en rechtbankuitspraak van 6 juli 2005 kan dit evenmin tot vernietiging van het besluit van 2 maart 2007 leiden.

2.2.3. In de voornoemde uitspraak van 6 juli 2005 heeft de rechtbank eveneens geoordeeld dat bij uitzetting van de vreemdeling geen schending dreigt van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). De staatssecretaris heeft in het besluit van 2 maart 2007 naar aanleiding van de door de vreemdeling genoemde, naar voren gekomen feiten en omstandigheden, samengevat weergegeven, overwogen dat de vreemdeling geen objectief verifieerbare bescheiden betreffende de dood van zijn dochter heeft overgelegd, hij vage en summiere verklaringen heeft afgelegd over deze gestelde gebeurtenis en voorts slechts niet nader onderbouwde vermoedens heeft geuit over de mogelijke identiteit van de daders en geoordeeld dat niet kan worden geconcludeerd dat de vreemdeling vanwege de gestelde dood van zijn dochter persoonlijk een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Het in beroep aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris ten onrechte tot dit oordeel is gekomen.

2.3. Gelet op het vorenstaande zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 2 maart 2007 ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 27 april 2007 in zaak no. AWB 07/12067;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

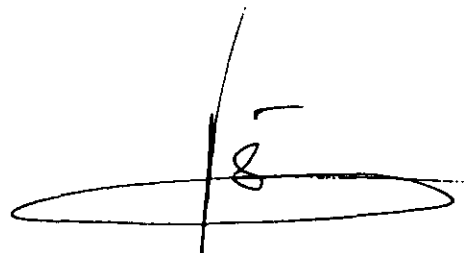
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 september 2007

154.

Verzonden: 17 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

18 mei 2007

AFSCHRIFT

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/12069 ONGEWN/VO en Awb 07/12067 ONGEWN/BE

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0006.11.4002,
verzoeker,
gemachtigde: mr. C.D. den Hartogh, advocaat te Zutphen;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
gemachtigde mr. M. van Bruggen,
verweerder.

IND lokatie:	Zw		
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	01 MEI 2007 2X		
Registratie in naam mdw:	Nederl		
INDIS datum:	1/5/07 unit: 33V		
Invoer- naam mdw:			
controle datum:	unit		

1. Procesverloop

Op 23 augustus 2006 heeft verzoeker een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij beschikking van 4 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd en verzoeker tevens ongewenst verklaard. Bij brief van 13 oktober 2006 is bezwaar gemaakt tegen de beslissing inzake de ongewenstverklaring. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 2 maart 2007 ongegrond verklaard. Bij brief van 19 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 19 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten totdat in bezwaar is beslist. Het verzoek is ter zitting van 13 april 2007 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Verzoeker heeft een herhaalde asielaanvraag ingediend, waarmee hij het tegenwerpen aan hem van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag wil doen herzien, omdat dit besluit volgens

hem onterecht is genomen en enkel gebaseerd is op vermoedens van de kant van verweerder (zie p.5 van het verslag van het Gehoor nieuwe feiten en omstandigheden van 25 augustus 2006). Verzoeker heeft daarbij tenminste één door verweerder als authentiek aangemerkt document overgelegd. Verweerder is echter van mening dat geen sprake is van door verzoeker ingebrachte nova in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij wel nova heeft ingebracht in de zin van artikel 4:6 Awb.

In geschil is derhalve de vraag of in verzoekers geval al dan niet sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

In de brief van gemachtigde van verzoeker van 21 augustus 2006, die aan de IND is gezonden als begeleidend schrijven bij het herhaalde asielverzoek van 23 augustus 2006, wordt namens verzoeker aangevoerd dat de overgelegde documenten niet eerder kon worden overgelegd, nu lange tijd niet de mogelijkheden bestonden dat de Afghaanse autoriteiten onderzoek deden naar eventuele criminele antecedenten van Afghaanse staatsburgers. Daarbij wordt verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juli 2005 (en in het bijzonder naar hetgeen blijkt uit de pagina's 43 e.v.). Verzoeker voert voorts aan dat het eerder vrijwel onmogelijk was om zich met dergelijke verzoeken tot de autoriteiten van zijn land van herkomst te wenden. Tevens wijst hij in dit kader op de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht van 10 februari 2005, AWB 03/15658.

Gelijktijdig met deze brief heeft verzoeker – voor zover hier van belang - de volgende documenten overgelegd:

- een kopie van een faxbrief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan, genummerd 1542, van 21-5-1385 Afghaanse jaartelling (hetgeen gelijk staat aan 12 augustus 2006 volgens de Gregoriaanse kalender), waarin de ondertekenaar, Mohammad Helali, directeur Consulaire Zaken van het Afghaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken, schrijft dat het geachte Ministerie van Binnenlandse Zaken met haar brief van 18-5-1385 (Gregoriaanse kalender 9 augustus 2006) bevestigt dat _____, zoon van _____, geen crimineel verleden heeft.

Het Afghaanse Consulaat, aan wie de brief gericht is, dient dit aan de desbetreffende instantie mee te delen.

- een door verweerder als authentiek aangemerkte brief van het Afghaanse Consulaat in Nederland van 15 augustus 2006, waarin ondertekenaar A.S. Walida, Consul van Afghanistan in Nederland, vermeldt dat volgens een brief genummerd 1542 van 21-5-1385 van de Afdeling Consulaire Zaken van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan in Kaboel, de heer _____, geboren _____ in _____ de Afghaanse nationaliteit heeft en geen misdaden heeft gepleegd.

Daarnaast heeft verzoeker herhaalde malen (zie het verslag van het Gehoor nieuwe feiten en omstandigheden van 23 augustus 2006 en het verslag van de hoorzitting van 24 januari 2007 naar aanleiding van het bezwaar), waaronder ook ter zitting, gewezen op het feit dat lange tijd het contact tussen hem en zijn familie verbroken is geweest vanwege verblijf van zijn familie in Iran en dat, toen zijn familie wel in Afghanistan verbleef in de provincie Parwan, contact leggen feitelijk niet mogelijk was vanwege het feit dat in die provincie nauwelijks telefoonverbindingen (meer) waren. Alleen als zijn familie in _____ verbleef, kon hij via een vriend contact met hen leggen. Verzoeker kon dan ook niet eerder de overgelegde

documenten verkrijgen.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat aan de door verzoeker overgelegde documenten niet de waarde kan worden gehecht die verzoeker daaraan zou willen toekennen vanwege de wijze van verkrijging van deze documenten en – subsidiair - vanwege de inhoud daarvan. Om die reden heeft verweerder het bezwaar van verzoeker tegen het besluit tot ongewenstverklaring ongegrond verklaard. Verweerder geeft daarbij aan dat de authenticiteit van de verklaring van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan niet is vastgesteld. Omtrent de – door verweerder authentiek bevonden - verklaring van de Consul-Generaal van Afghanistan in Nederland overweegt verweerder dat de omstandigheid dat in deze verklaring de verklaring van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan wordt genoemd, dit niet anders maakt.

Gelet op het feit dat de brief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan, die in kopie is overgelegd, is gefaxt naar het Afghaanse Consulaat in Nederland, en gelet op het feit dat het Consulaat een – ook door verweerder als authentiek aangemerkt – verklaring heeft afgegeven over deze door het Consulaat ontvangen faxbrief, is de voorzieningenrechter van oordeel dat in dit geval de in kopie overgelegde faxbrief door verweerder niet als ‘niet authentiek’ kon worden aangemerkt enkel omdat daarvan slechts een kopie is overgelegd. Het had in dit geval op de weg van verweerder gelegen zich tot het Afghaanse Consulaat in Nederland te wenden voor nadere informatie over de verklaring van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan. Verweerder heeft deze brief dan ook ten onrechte op deze grond niet als novum aangemerkt.

Gelet op het vorenstaande is verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verzoeker geen nova heeft ingebracht als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Het bestreden besluit is derhalve onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep onder nummer AWB 07/12067 gegrond en vernietigt het bestreden besluit.

Nu het beroep gegrond is verklaard, heeft verzoeker geen belang meer bij het treffen van een voorlopige voorziening hangende dit beroep. Er is immers vanwege het ontbreken van een aanhangig beroep geen grondslag meer voor het treffen van een voorlopige voorziening.

Het verzoek is daarom kennelijk niet-ontvankelijk.

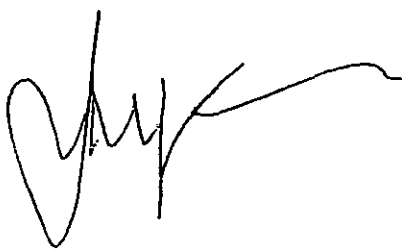
Nu het beroep gegrond is verklaard, ziet de voorzieningenrechter aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden terzake van verleende rechtsbijstand 3 punten toegekend, met een wegingsfactor 1.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter

- verklaart het verzoek om een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep geregistreerd onder Awb 07/12067 gegrond;
- vernietigt het besluit van 2 maart 2007 en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit op het bezwaar van verzoeker van 13 oktober 2006 dient te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten begroot op € 966,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan verzoeker dient te voldoen;
- wijst de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aan om het betaalde griffierecht ten bedrage van € 286,- aan verzoeker te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op 27 APR 2007

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 27 APR 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

 RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

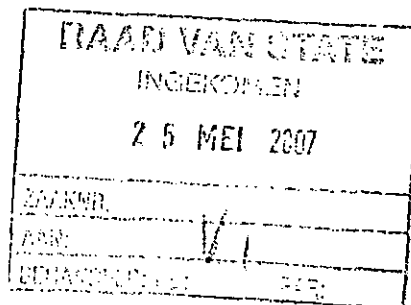
Kantoren S'chthage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

**Pels Rijcken
& Droogleever**
*Fortuijn advocaten
en notarissen*

Bezorgen

De Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

onze ref. AvB/MvM/51009203
uw ref. -
inzake SvJ /

A. van Blankenstein
advocaat
t (070) 515 32 01
f (070) 515 30 07
a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl

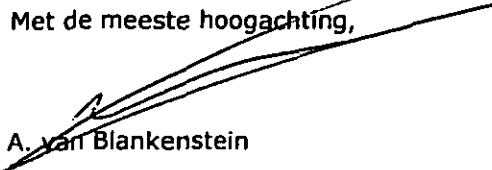
25 mei 2007

Hoogedelgestrenge heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik U hierbij een hogerberoepsschrift in bovengenoemde zaak.

Een exemplaar van dit beroepsschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, mr. C.D. den Hartogh.

Met de meeste hoogachting,

A. van Blankenstein

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

P

RAAD VAN JUSTITIE	
INGEKOMEN	
25 MEI 2007	
ZAKENNR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Schedeldoekshaven 100, 2511 EX Den Haag)
a p p e l l a n t
gemachtigde: mr. A. van Blankenstein,
advocaat te Den Haag
(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

v e r w e e r d e r
gemachtigde: mr. C.D. den Hartogh
advocaat te Zutphen

1 Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, van 27 april 2007 (Awb 07/12067) (**prod. 1**), verzonden op dezelfde datum, in welke uitspraak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van de staatssecretaris van 2 maart 2007 gegrond heeft verklaard, de beschikking heeft vernietigd en bepaald heeft dat de staatssecretaris opnieuw moet beslissen op het bezwaar van 13 oktober 2006 gericht tegen het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verweerder ongewenst te verklaren op grond van artikel 67 Vw.

Hierna zal de staatssecretaris allereerst een overzicht geven van de procedure (onder 2). Daarna volgen onder 3 de grieven en de toelichting daarop en onder 4 de conclusie.

2 Procedure

- 2.1 Verweerder stelt op te zijn geboren in Afghanistan. Hij stelt de nationaliteit van Afghanistan te bezitten. Hij is vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw).
- 2.2 Verweerder stelt op 11 juni 2000 Nederland te zijn binnengekomen. Op 12 juni 2000 verzocht hij om toelating als vluchteling welke aanvraag op grond van artikel 117, eerste lid, aanhef en onder c Vw vanaf 1 april 2001 is aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw.
- 2.3 Bij beschikking van 22 juli 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag afgewezen. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van 6 juli 2005 ongegrond verklaard.
- 2.4 Tegen de beschikking van 22 juli 2003 heeft verweerder eveneens bezwaar gemaakt voorzover hem geen verblijfsvergunning regulier onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag, is verleend. Dit bezwaar is op 13 januari 2006 ongegrond verklaard en het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van 14 december 2006 ongegrond verklaard.
- 2.5 Op 10 juli 2006 heeft verweerder wederom een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. De aanvraag is bij besluit van 17 juli 2006 afgewezen.

- 2.6 Op 23 augustus 2006 heeft verweerder wederom een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.
- 2.7 Naar aanleiding van zijn aanvraag is verweerder op 25 augustus 2006 en 6 september 2006 gehoord door een contactambtenaar. Van deze gehoren zijn verslagen gemaakt.
- 2.8 Bij brief van 20 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verweerder bericht voornemens te zijn de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 3 oktober 2006 heeft verweerder zijn zienswijze hierover kenbaar gemaakt.
- 2.9 Bij besluit van 4 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag afgewezen. Tevens heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie daarbij verweerder ongewenst verklaard. Dat besluit is op 4 oktober 2006 bekendgemaakt.
- 2.10 Bij brief van 5 oktober 2006 heeft verweerder tegen deze beschikking beroep ingesteld. Tevens heeft hij een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend.
- 2.11 Bij brief van 13 oktober 2006 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen het besluit hem ongewenst te verklaren.
- 2.12 Bij uitspraak van 28 december 2006 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, de rechtsgevolgen van de ongewenstverklaring opgeschort en de uitzetting van verweerder verboden tot vier weken nadat dat op het bezwaar zal zijn beslist.
- 2.13 Bij besluit van 2 maart 2007 heeft de staatssecretaris het bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is op 2 maart 2007 bekend gemaakt.
- 2.14 Bij brief van 19 maart 2007 heeft verweerder tegen deze beschikking beroep ingesteld. Tevens heeft hij een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend.
- 2.15 Bij uitspraak van 21 maart 2007 heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag niet-ontvankelijk verklaard.
- 2.16 De gronden van het beroep en het verzoek van 19 maart 2007 zijn ingediend bij brief van 22 maart 2007. De staatssecretaris heeft op 5 april 2007 een verweerschrift ingediend. Het verzoek beroep is behandeld ter zitting van 13 april 2007. De gemachtigde van verweerder heeft daarbij een pleitnota overgelegd.

- 2.17 Bij uitspraak van 27 april 2007 heeft de voorzieningenrechter het beroep gegrond verklaard, het besluit van 4 oktober 2006 vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris opnieuw dient te beslissen op het bezwaar van 13 oktober 2006. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is niet-ontvankelijk verklaard. De Staat is veroordeeld de proceskosten te vergoeden.

3 Grieven

Inleiding

- 3.1 De staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 2 maart 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beschikking ongegrond dienen te worden verklaard.

Grief I

In rov 2 heeft de voorzieningenrechter overwogen:

Gelet op het feit dat de brief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan, die in kopie is overgelegd, is gefaxt naar het Afghaanse Consulaat in Nederland, en gelet op het feit dat het Consulaat een - ook door verweerder als authentiek aangemerkte - verklaring heeft afgegeven over deze door het Consulaat ontvangen faxbrief, is de voorzieningenrechter van oordeel dat in dit geval de in kopie overgelegde faxbrief door verweerder niet als 'niet authentiek' kon worden aangemerkt enkel omdat daarvan slechts een kopie is overgelegd. Het had in dit geval op de weg van verweerder gelegen zich tot het Afghaanse Consulaat in Nederland te wenden voor nadere informatie over de verklaring van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan. Verweerder heeft deze brief dan ook ten onrechte op deze grond niet als novum aangemerkt.

Gelet op het vorenstaande is verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verzoeker geen nova heeft ingebracht als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Het bestreden besluit is derhalve onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep onder nummer AWB 07/12067 gegrond en vernietigt het bestreden besluit.

De staatssecretaris kan zich met deze onderdelen van de uitspraak niet verenigen.

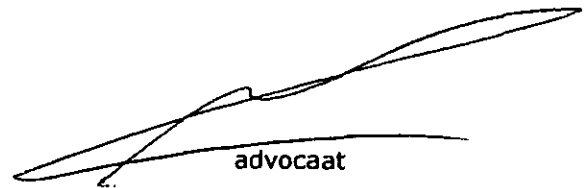
Toelichting

- 3.2 Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de staatssecretaris ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat verweerder geen nova heeft ingebracht als bedoeld in artikel 4:6 Awb.
- 3.3 De voorzieningenrechter heeft kennelijk miskend dat het beroep gericht was tegen het besluit van 2 maart 2007 waarbij het bezwaar ongegrond is verklaard, gericht tegen het besluit van 4 oktober 2006 om verweerder ongewenst te verklaren. Het bestreden besluit ziet dan ook niet op een aanvraag en de staatssecretaris heeft het besluit dan ook niet gebaseerd op het bepaalde in artikel 4:6 Awb.
- 3.4 Voor zover de voorzieningenrechter bedoeld heeft te zeggen dat de staatssecretaris het bezwaar ten onrechte, althans onvoldoende gemotiveerd, ongegrond heeft verklaard, omdat de staatssecretaris niet heeft mogen uitgaan van de juistheid van het besluit van 22 juli 2003 in het licht van na dat besluit nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, heeft de voorzieningenrechter dit ten onrechte gedaan.
- 3.5 In de bestreden beschikking heeft de staatssecretaris zich primair op het standpunt gesteld dat een kopie van een verklaring van het Afghaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 12 augustus 2006, geen authentiek document is. Vervolgens heeft de staatssecretaris echter aangegeven dat zelfs indien van de authenticiteit van de verklaring uitgegaan dient te worden, de inhoud van de verklaring niet tot het oordeel kan leiden dat het bepaalde in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag niet, of niet langer, op appellant van toepassing is.
- Overigens is de asielaanvraag van 23 augustus 2006 waarbij appellant de documenten heeft overgelegd, niet afgewezen met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, Awb. De aanvraag is afgewezen omdat appellant middels het overleggen van de documenten niet aannemelijk heeft weten te maken dat artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag niet op hem van toepassing is.
- 3.6 De voorzieningenrechter is ten onrechte geheel voorbij gegaan aan het oordeel van de staatssecretaris dat appellant ongewenst verklaard kan worden nu zijn eerste asielaanvraag is afgewezen omdat het bepaalde in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag op hem van toepassing is en dat de door appellant overgelegde documenten, gelet op de inhoud daarvan, geen aanleiding vormen te concluderen dat het bepaalde in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag niet op appellant van toepassing is.
- 3.7 De staatssecretaris verzoekt Uw Afdeling de uitspraak van de voorzieningenrechter Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, van 27 april 2007 te vernietigen en het beroep van verweerder alsnog ongegrond te verklaren.

4 Conclusie

De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door het verweerder tegen het besluit van 2 maart 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 25 mei 2007

advocaat

behandeld door	A. van Blankenstein
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 32 01
fax	(070) 515 30 07
e-mail	a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009203
referentie	IND-0006.11.4002